

Font del Noial

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Riera de Rellinars
Alçada: 320

Coordenades:

Latitud: 41.63658
Longitud: 1.91447
UTM Est (X): 409589
UTM Nord (Y): 4609996

Classificació

Número de fitxa: 08179 - 91
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: La vegetació és tant exuberant amb tanta quantitat de bardisses que el pas queda totalment barrat.

Protecció: Legal
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés: Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08178A0050900100000F
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 01/06/2019 - 02:00

Descripció

La Font del Noial està situada al llit de la riera de Rellinars. L'accés es fa pel carrer del Molí, i arribats a un revolt molt tancat, baixar a mà esquerra per un camí de terra que mena directament als pous. D'aquí baixar

per un corriol cap a la riera, i resseguir de manera ascendent per sota unes feixes abandonades fins a localitzar un roc arrodonit situat al mig del llit del torrent. La font està situada per sota un jaciment de travertí, en forma de doble v invertida, que brolla espontàniament. La terra de les diferents crescudes i la vegetació existent la manté colgada, tot i que el terra supuri aigua.

Observacions:

Surt de la Riera de Rellinars i a cada crescuda o avinguda es perd.

S'ha pogut documentar fotogràficament gràcies a l'amabilitat del senyor Claudi Perarnau, cedint les imatges realitzades l'any 1996.

Història

Aquesta font hauria estat originada pels mateixos pagesos que cultivaven les feixes, riques en sediments aportats per les crescudes de la riera, abans d'arribar al molí. En abandonar els cultius, la font es va deixar de mantenir neta, amb la qual cosa ha proliferat la vegetació impossibilitant-ne l'accés. L'any 1996, la riera estava encara força neta i el senyor Claudi Perarnau va fer un vídeo casolà on va documentar la majoria de fonts i surgències del municipi. Actualment és l'únic testimoni en imatges que queda de l'existència de moltes de les fonts, salts i gorgs.

Bibliografia

CAPELLA, Pere (1997). Les fonts; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 34 - 40.

